

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucurosol

primeste abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Protestele noastre.

Nu pentru prima dată Românii din țările coroanei Sfântului Ștefan și-au ridicat glasul lor contra politicii de maghiarizare. Dar' nici-odată ei n-au făcut-o în mod atât de pronunțat și în mod atât de energetic ca acum cu ocaziunea votării unei legi, care trece pragul sanctuarului familiei și jighește adânc drepturile părintesci, naționale și bisericesci.

Pentru a ne pute da seamă de adâncă măchuire, de care trebuie să fie cuprins astăzi poporul românesc în fața situațiunii înăsprite, n'avem decât să trecem într'o revistă generală manifestățiunile acestui popor, începute la 23 Ianuarie a. c. și terminate ieri în 13 Martie, în contra nefericitului proiect de lege al kisdedóv-urilor.

La 23 Ianuarie s'au întrunit la Brașov alegătorii români din toate cercurile electorale ale comitatului Brașov. Adunarea a fost convocată de comitetul electoral, semnat prin d. Aurel Mureșianu, directorul „Gazetei Transilvaniei“, și G. B. Popp. Preste 500 alegători au fost față. Dl Dr. Aurel Mureșianu a deschis adunarea, pe care a și presidiat-o, ear' dl Dr. Dimitrie Popp a fost numit notar. Dl Ioan Lengher, avocat, a expus obiectul și a prezentat adunării rezoluțiunea de protest. Părintele I. Comănescu, paroch în Codlea, a spriginit primirea rezoluțiunii.

A doua adunare s'a ținut la 29 Ianuarie în comitatul Sibiului la Sas-Sebeș, unde au fost convocați alegătorii români din cercul electoral al Sas-Sebeșului prin părintele Ioan Droc, protopopul Mercurii, și dl Zevedein Mureșan, directorul școalei capitale din Sas-Sebeș. Adunarea, compusă de preste 500 alegători, a fost deschisă prin părintele protopop Ioan Droc, ear' funcțiunea de notar a provădit-o dl Z. Mureșan. Părintele Isidor Blaga, paroch în Lancrēm, a așternut adunării proiectul de rezoluțiune.

În ziua următoare, la 30 Ianuarie, s'a ținut a treia adunare în Caransebeș. Convocătorul a fost semnat de următorii d. Ionaș, asesor consistorial; Mihail Popovici, protopopul Orșovei; Gerasim Sêrb, profesor; Andreiu Ghidiu, protopopul Caransebeșului; Ștefan Velovan, directorul pedagogiului din Caransebeș; Dr. Iuliu Olariu, directorul seminarului teologic eparchial; Patriciu Drăgălină, profesor; Ioan Pinciu, profesor; Traian Barzu, Iosif Bălan, Ioan Stoian, Ioan Dumitrescu, Iuliu Musta, Ioan Lințu, Dimitrie Popovici și Iefta Biju. 500 alegători s'au înfășat. Părintele protopop M. Popovici a presidiat adunarea și d. S. Sêrb și I. Bălan au purtat agendele notarilor. Dl director Șt. Velovan a desfășurat obiectul și d. Ionaș, Ioan Lințu și P. Drăgălină au spriginit rezoluțiunea de protest.

La 1 Februarie s'a ținut a patra adunare în Pir. Aci au fost convocați alegătorii din comunele Pir, Pele și Sărvațel. Adunarea a fost presidiată de părintele Ștefan E. Cucu, preot în Pir.

La 3 Februarie s'a ținut a cincia adunare în Sibiul, unde au fost convocați alegătorii din 5 cercuri electorale: Sibiul (două), Cisnădie-Rășinari, Seliște-Cristian și Nocrich. Convocătorul a fost semnat de d. Aurel Brote și Pompiliu Piposiu. Adunarea a fost cercetată de aproape 1000 alegători și presidiată de dl Dr. Aurel Brote, director de bancă; dl Nicolae Neamțu, învățător în Seliște, a funcționat ca notar. Drept verificatori ai procesului verbal au fost numiți: părintele Zaharia Boiu, asesor consistorial; părintele Ioan Papiu, protopopul Sibiului, și dl Partenie Cosma, director de bancă. Obiectul discuțiunii a fost desfășurat prin dl Pompiliu Piposiu, redactor al „Tribunei“. Vrednicul țeran I. Cloaje din Boița a spriginit rezoluțiunea de protest.

În 9 Februarie am înregistrat a șesa adunare, ținută la Lugoș, unde s'au înfășat alegătorii din cercurile electorale Lugoș și Zorlențu-mare. Biroul a fost compus din d. Constantin Rădulescu, avocat, ca președinte, N. Sciopon, preot, ca vicepreședinte, Dr. G. Dobrin, avocat, și A. Spătar, preot, ca notari. Dl avocat Coriolan Brediceanu a așternut rezoluțiunea de protest, ear' părintele Dr.

Popoviciu, protopopul Lugoșului, a spriginit-o.

În ziua următoare, 10 Februarie, s'au întrunit 600 alegători din toate cercurile electorale ale comitatului Bistrița-Năsăud la Bistrița. Această a șaptea adunare a fost convocată de d. Gavril Manu, avocat, și Dr. Constantin Moisil, profesor. Biroul s'a compus în următorul chip: Președinte dl G. Manu; notari d. Dr. G. Tripun avocat, și D. Longin; de verificatori d. Dr. Ciuta, avocat, A. Silași, protopop. Dl D. Larionessi, avocat, prezintă proiectul de rezoluțiune. Dl Ioachim Mureșan a luat cuvântul pentru a sprigini acest proiect.

În ziua de 11 Februarie s'a ținut două adunări: una, a opta, la Supurul-de-sus, și alta, a noua, la Tășnad. La Supurul-de-sus s'au prezentat vreo 100 alegători, presidiată de dl Ioan Gall; dl Mihail Bobeș a fost numit notar. La Tășnad au venit preste 1000 alegători în urma convocării făcute de părintele Vasile Patcaș. Biroul a fost compus de dl George Fillepp, avocat, ca președinte și de dl George Stanciu, paroch, ca notar. Teranul „opinca“ Gavril Molnar a ținut discursul în contra kisdedóv-urilor.

La 12 Februarie am înregistrat trei adunări: la Turda, la Brad și la Bocșa-română.

Adunarea dela Turda, a zecea, a fost cercetată de 140 alegători din cercurile electorale Turda, Mureș-Ludoș și Vințul-de-sus. D. Ioan Rațiu, Ioan Mesaroș și Iuliu C. Vlăduț au semnat convocarea adunării, pe care a deschis-o și condus-o dl Dr. Ioan Rațiu, având pe d. N. Solomon și I. Mesaroș de vicepreședinți și pe d. Ioan Vlăduț și Silvestru Moldovan de notari. Rezoluțiunea de protest a fost desfășurată și prezentată de dl Ioan Vlăduț și susținută de învățătorul Nicoară.

Adunarea a unsprezecea, ținută la Brad, a fost cercetată de 600 alegători din cercurile electorale Brad-Baia-de-Cris. Convocătorul a purtat semnătura dlui Teodor Popp, avocat în Baia-de-Cris.

A douăsprezecea adunare, ținută la Bocșa-română și convocată de d. M. Țapu și Adrian Diacon, a fost cercetată de 200 alegători din cercul electoral al Bocsei-montane.

În ziua următoare, 13 Februarie, s'au ținut două adunări: la Șimleul-Silvaniei și la Făget.

La Șimleul-Silvaniei, — în rândul cronologic a treisprezecea adunare, — s'au întrunit 400 alegători din cercurile electorale Șimleu și Crasna, convocați prin d. Oros, Dr. Ioan Nichita și I. Sêrbu. Dl S. Oros a deschis adunarea, dl Dr. Nichita a prezentat rezoluțiunea, ear' dl Andreiu Cosma a spriginit-o.

La Făget, — a patrusprezecea adunare — părintele protopop Sevasian Olariu, care împreună cu dl Traian Unipan, învățător, a convocat pe alegătorii din cercul electoral al Făgetului, a presidiat adunarea compusă din 300 participanți. Dl F. Unipan a așternut adunării proiectul de rezoluțiune, pe care l-au spriginit părintele Laurențiu Barzu și dl Ioan Velovan.

A cincisprezecea adunare s'a ținut la 14 Februarie în Băsești, pentru cercul electoral Selagiul-Ceh. Convocați de domnul George Pop, mare proprietar, cei 100 alegători întruniți și-au ales de președinte pe părintele protopop Ioan Vasvari și de notari pe d. Dem. Suciu, avocat, și Emil Bran, preot.

În 17 Februarie s'a ținut la Baia-mare a șesesprezecea adunare. Convocată de domni: Alimpiu Barboloviciu, vicar for. greco-catolic al Silvaniei, Ciriac Barbul, a-diaconul părților sătmărene, George Pop, posesor, Gavril Barbul, posesor, A. Cosma, avocat, Antoniu Gitta, protopop onor., Ioan Serbu, v.-protopop onor., Ioan Pop, paroch, Gavrilă Lazar de Purcăreți, protopopul Careilor, Sigismund Eug. Catoca, paroch, Augustin Pelle, protopop, Alexiu Berinde, paroch, Dr. Vasile Lucaciu, paroch, Andreiu Medan, posesor, Vasile Dragoș, avocat, ea a întrunit 500 alegători. Adunarea a fost deschisă prin părintele A. Berinde, și-a ales de președinte pe domnul G. Pop, de vicepreședinte pe părintele protopop Gavrilă Lazar de Purcăreți, ear' de notari pe domni Dr. Vasile Lucaciu, Ștefan Cucu și Constantin Lucaciu. Domnul Dr. Lucaciu a înaintat proiectul de rezoluțiune, pentru care mai mulți fruntași din acele părți au luat cuvântul.

În ziua de 19 Februarie nu s'au ținut mai puține decât patru mari

adunări: la Alba-Iulia, la Reghin, la Timișoara și la Beiuș.

La Alba-Iulia, — a șeptesprezecea adunare, — s'au întrunit preste 500 alegători din cercurile electorale Alba-Iulia, Vințul-de-jos, Aiud, Zlagna și al Salinelor-mureșene, convocați de domni: Alexandru Tordasianu, protopop, Rubin Pațița, avocat, Mateiu Nicola, avocat, și Simeon Micu, protopop, adunarea a ales, după-ce dl protopop A. Tordasianu a deschis-o, pe rev. domn Dr. Ioan Rațiu, canonic, de președinte și pe domni Munteanu, avocat, și Raț de notari. Domnul fiscal consistorial Ludovic Csató a așternut proiectul de rezoluțiune și rev. domn I. M. Moldovan, canonic, și dl Rubin Pațița, avocat, au luat cuvântul.

La Reghin, — a optsprezecea adunare, — adunarea a fost convocată de domni Patriciu Barbu și Dr. Absolon Todea, ambii avocați. Preste 1000 alegători s'au înfășat. Domnul P. Barbu a deschis adunarea, domnul George Șandor, proprietar, a așternut proiectul de rezoluțiune și părintele Vas. Duma, paroch, a luat cuvântul.

La Timișoara adunarea, — a nouesprezecea, — a fost convocată de domni Paul Rotariu, avocat, și V. Bercianu, diarist. 800 alegători din toate cercurile electorale ale întreg comitatului Timișului s'au înfășat. Domnul P. Rotariu a așternut proiectul de rezoluțiune și părintele protopop Hamsea, domni Voicu, Novac și Roșu au luat cuvântul.

La Beiuș adunarea, — a douăzecea, — a fost convocată de domni: Augustin Antal, Constantin Boițiu, Vasile Popp, Vasile Ignat, Elia Moga, Paul Popp, Dimitrie Negrean și A. Palade. Preste 1000 alegători au fost față. Domnul Augustin Antal, protopop și archidiacon onorar, a presidiat, dl avocat P. Popp a așternut proiectul de rezoluțiune și dl A. Palade, preot, a luat cuvântul.

În ziua următoare, 20 Februarie, s'au întrunit alegătorii din comitatul Făgărașului la Făgăraș în număr de preste 500. Adunarea, — a douăzeci și una, — a fost convocată de P.P. protopopi Basiliu Rațiu și Iuliu Dan.

În 21 Februarie, alegătorii din cercurile electorale ale Orăștiei, Devei, Hunedoarei, Iliei, Hațegului s'au întrunit

FOIȚA „TRIBUNEI“

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.

Terentiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul XIX.

(Urmare.)

„Vântul e bun“, strigă el către anachoret, învîrînd vîntreana cu funia în mînă, „ajungem și fără de munca ta destul de curînd, cruță-ți puterile“.

„Puteri am destule, n'am nevoie de crutare“, replică Hermas luîndu-și avînt spre o nouă lovitură.

La calea jumătate se odihni și se bucură de chipul lunii în oglinda lucie de apă, și îi veni în mințe curtea lui Petru, care a fost luminată de aceeași lumină argintie, când s'a urcat în tereastră Sironiei. Chipul femeii frumoase și cu brațe albe i-se puse dinaintea sufletului și un sentiment de dor și înduioșare începu să-l cuprindă.

Încet suspină odată și încă odată; dar' când pieptul i-se ridică a treia-oară cu durere, își aduse aminte de scopul călătoriei și de lanțurile sale rupte, și plin de răsfățare lovi cu latul lopeții în apă, încât împoșcă în sus și o ploaie de diamanturi umede și scilpicioase udă vasul și pe el însuși.

Din nou începu să mișce vîntrelele și cugetă în sine, că are ceva mai bun de făcut, decât să cugete la o femeie.

Dar' și isbuti ușor să uite pe Sirona cu deservire, căci în zilele următoare de nici o agitație a vieții răsboinice nu a scăpat.

Abia trecuseră două ore dela plecarea sa din Raithu, când păși pe pământul celui-alt continent și se furișă, îndată-ce și-a ascuns barca într'un loc sigur, către munți înocolo, ca să iscodească pe Blemini.

Chiar în ziua cea dintîiu a dat preste valea, în care se adunau, ear' într'a treia a isbutit, după-ce a fost de mai multe-ori vădut și urmărit, să prindă un răsboinic, trimis să spioneze, și să-l ducă cu sine.

Îl legă fedelez, îl amenință în fel și formă, și află dela el multe.

Numărul dușmanilor, care se adunau la năvălire, era mare, dar' Hermas putea spera să-i prevină, căci prinsonerul său i'a tradat locul, unde și-au tras luntrile la mal și le-au astupat cu nêsip și cu petri.

Îndată-ce se întunecă, se apropiă junele cu barca sa de debarcader, și când Blemini în noaptea aceea întunecoasă au tras cea dintîiu barcă în apă, Hermas a plutit înaintea dușmanilor, a debarcat cu mare primejdie la poala apuseană a muntelui și a început să urce repede pe Sinai în sus, ca să vestească pe păzitorii faranți din turul de pază.

Înainte de răsăritul soarelui ajunse în piscul greu de urcat, deșteptă pe păzitorii negligenți, care s'au fost retras dela postul lor, și se luă în goană mare la vale, spre peștera tălului său, încă înainte de a se sui acestia la locul de pază, de a arbora steagul și de a bate toaca de metal.

Decînd a dispărut Hermas, Miriam neîncetat a dat tîrcoale prin giurul locuinței lui Ștefan, și a adus bîtrînului apă, în toată

ziua, dimineața, la amiazi și seara, chiar și după-ce a sosit un îngrijitor nou, greoiu și morocănos, în locul lui Paul.

Ea trăia din rădăcini și din pâinea, care i-o da bîtrînul, și când se întuneca, se retrăgea și se culca într'o crepătură adîncă și uscată din stînci, care o cunoșea demult.

Înainte de a răsări soarele, părăsia așternutul său virtos, ca să umple cana bolnavului și să vorbească cu Ștefan despre Hermas.

Ea servia bucuros pe moșneag, pentru-că auzea de pe buzele lui, de câte-ori venia la el, numele fiului său, ear' el se bucura de venirea ei, pentru-că totdeauna îi da privilegiu să vorbească despre Hermas.

De multe săptămîni bolnavul a fost atât de obicinuit să fie căutat de alții, încât i-se părea lucru natural și de sine înțeles ajutorul păstoritei; ear' ea nici-odată nu s'a încercat să-și dee seama, că din ce motiv servese pe bîtrînul.

Ștefan ar fi simțit în mod dureros lipsa ei, ear' ei îi era o trebuință mersul la isvor și conversația cu bîtrînul, ba chiar o necesitate, căci încă to: nu scia, că mai trăiesce Hermas, sau l'a omoit Phoebiciu în urma tradării sale.

Se putea ca toate, câte i'a spus Ștefan despre călătoria în calitate de iscoadă a fiului său, să fie o invenție a lui Paul, pentru a cruța pe bolnavul și a-l obicinui pe înecutul cu pierderea fiului său; și totuși prea bucuros credea, că Hermas trăiesce, și dacă se depărta seara tîrziu din peșteră, dacă umplea eară ulciorul bîtrînului, înainte de a se ivi soarele, o făcea pentru-că și știa, că dispărutul la reîntorcerea sa pe nimenea nu va căuta mai curînd, ca pe tatăl său.

Nici un moment cu deservire liniștit nu avea, căci dacă o peatră cădută, apropierea unui om, sau vocea unui animal întrepruncea liniștea pustului, ea se ascundea și asculta cu inima în palpității; cu mult mai puțin de frica lui Petru, stăpînul său, dela care a fugit, decât în așteptarea, de a auzi pașul bîrbatului, pe care l'a dat în mîna inimicului lui, și pe care totuși ziua și noaptea îl doria între dureri.

De câte-ori ședea la isvor, își uda pîrul rebel, ca să-l netezească, și-și spîla fața cu atîta zel, ca-și-cînd astfel ar isbuti să steargă culoarea cea brună dintr'însa.

Și toate aceste le făcea pentru el, ca la reîntorcere să-i placă tot atât de mult, ca și femeia cea albă din oasă, pe care o uria cu același foc, cu care îl iubia pe el.

În ploaia torențială din noaptea trecută un povoiu s'a vîrsat de pe înălțimea muntelui în spelunca ei și a alungat-o de acolo.

Udă, fără adăpost, minată de cîință și dor s'a urcat de pe peatră pe peatră și a căutat adăpost și odihnă, când sub o stîncă, când sub alta.

Atunci a fost atrasă și de rața de lumină ce pătrundea din noua locuință a lui Paul, și a vădut și a recunoscut pe Alexandrinul; dar' ea a rămas neobservată de el, căci adîncit în sine însuși a zăcut acesta pe pământ lîngă vatră.

Acum scia, unde locuesce anachoretul excomunicat, de care adese a întreat-o Ștefan și despre care din vestile și alusiunile nelămurite ale bolnavului a aflat, că și el a fost fermecat de dușmana ei și tîrît în prăpastie.

Cînd luceafărul dimineții a început a pîli, s'a apropiat Miriam de peștera lui Ștefan cu inima plină de lacrimi și totuși incapabilă să-și plîngă cu lacrimi recoroitoare chinul și durerea și dorul ferbinte de a căde și a muri acolo și de a fi salvată prin moarte de chinurile, care o mînau fără odihnă din loc în loc, era tare puternic în lăuntrul ei.

Era încă prea de timpuriu, ca să încomezce pe bîtrînul. Și totuși! Atât de ferbinte îi era dorința de a auzi un cuvîntel, fie cât de aspru, din gura unui om, căci sentimentul sîlbătîcirii, care-i incurca sufletul, și durerea singurătății, care-i strimtoră inima, o chinuiau prea dureros.

S'a cutremurat și a privit cu capul întins înainte și cu vinele încordate nemîșcată în peșteră.

Apoi a isbucnit într'un strigăt puternic și răsunător de bucurie și s'a repezit cu brațele ridicate pe munte în sus în calea călătorului, care se scobora cu pași repezi spre peșteră.

„Hermas, Hermas!“ i'a strigat ea cu veselie în cale, o încântare limpede ca soarele s'a oglindat în strigătul acesta, încât în sufletul junelui au vibrat coarde de simpatie și i'a strigat cu cordialitate o veselă bineventare.

Astfel ea încă nici-cînd nu a fost întimpinată de el, și ca o beutură proaspătă, care o apropie o mînă mistivă de buzele unui om sfîrșit de sete, i'a rîcorit tonul vocii lui sîrmana inima ei schingiuită.

O încântare bogată și o abundență de recunoștință, cum nu mai simțise nici-cînd, i'a intrat în suflet, și pentru-că a fost atât de bun față cu dînsa, s'a simțit îmboldită

la **Orăștie**, convocați fiind de d-nii Dr. Ioan Mihu, Dr. A. Tincu și F. Hossu-Longin. Preste 1000 alegători au fost față. Dr. Mihu a deschis adunarea, care a ales pe par. protopop Nic. Popoviciu de președinte onorar, pe par. protopop Av. Păcurar de președinte și de notari pe d-nii George Oprea și A. P. Barcianu. Dl. Dr. Tincu a așternut proiectul de rezoluțiune și d-nii Hossu-Longin și G. Oprea au luat cuvântul. Această adunare după numărul cronologic a fost a douăzeci și două.

În aceeași zi s'a ținut la **Teaca** o adunare, — a douăzeci și trei, — pentru alegătorii din cercul electoral Teaca-Ormeniș, convocați prin d-nii Grigoriu Viteazu și Simeon Mugur.

Pentru ziua de 25 Februarie s'au convocat două adunări: la Dej pentru întreg comitatul Solnoe-Dobăca și la D.-S.-Martin pentru întreg comitatul Târnaveni-mici.

Adunarea dela **Dej**, — a douăzeci și patru, — convocată de d-nii Gavril Manu și Augustin Munteanu, a fost cercetată de 2000 alegători. Dl. G. Manu a presidiat, d-nii Dr. Teodor Mihali și Vasile Hossu au format biroul, ear' dl. A. Munteanu a așternut proiectul de rezoluțiune și par. protopop Ioan P. Popp a luat cuvântul.

Adunarea, — a douăzeci și cinci, — convocată la **Dice-S.-Martin**, a fost oprită de autoritățile adm: din motive până acum necunoscute.

La 26 Februarie alegătorii români din comitatul Cămpeni s'au întrunit la Cluj, convocați prin d-nii Al. Bohățel și Dr. George Ilea. Dl. Iuliu Coroian a deschis adunarea de preste 600 alegători și Dr. G. Ilea a așternut proiectul de rezoluțiune. Ținerea discursului părintelui Blaga din Ghirș a fost împedecată prin „potopul de urlete ale demonștrărilor inselbătocii”. Adunarea aceasta a fost a douăzeci și șase.

În 28 Februarie alegătorii din cercul electoral al Trăscăului, convocați de par. protopop Romul Furduiu și dl. avocat Dr. Vasile Preda, s'au întrunit la **Câmpeni** în număr de preste 500. Adunarea, — a douăzeci și șapte, — s'a constituit alegând pe dl. Dr. V. Preda de președinte, pe d-nii Ioan Motora și Petru Simu de notari și pe d-nii Romul Furduiu, Ioan Danciu, Petru cav. de Ioanette și Mihail Andreica de bărbați de încredere. Dl. Dr. Preda a așternut proiectul de rezoluțiune, pe care l'a spriginat par. Alex. Papiu din Bistra.

În 2 Martie s'a ținut la **Abud** a douăzeci și opta adunare, convocată prin dl. A. Filip. 600 alegători au fost față.

În 3 Martie s'au întrunit 600 alegători în — a douăzeci și noua — adunare la **Huedin**, convocată de Basiliu Porutiu, viceprotopop, și Ioan Popp preot.

În 12 Martie s'a ținut la **Arad** — a treizecea adunare, convocată de

să-i arete, că și ea a meritat prin ceva această darnică afabilitate.

De aceea primul lucru, care 'i-l-a raportat, a fost:

„Am rămas tot timpul în apropierea tatălui tău și 'i-am adus apă dimineața și seara, câtă 'i-a trebuit”.

Lăudându-se astfel singură, prima dată în viața sa a roșit, ear' Hermas a strigat:

„Bine ai făcut, și am să-ți fiu recunoscător. Ești o ființă sâlbatică și nebună, dar' cred, că acela, la care ții, se poate bizui în tine”.

„Cearcă! a strigat Miriam, întinzându-și mâna.

Atunci el s'a apropiat, 'i-a dat mâna și trăgându-o cu sine a zis: „Auți toaca? Am prevenit păzitorii, vin Bleminii. Paul la tata este?”

„Nu, dar' sciu unde locuiesc”.

„Atunci trebuie să-ți chiami”, a întreput-o junele. „Pe el mai întâiu, apoi pe Gelasie, pe Psoe și pe Dulac și pe cine vei mai afla dintre anachoreți. Să vină toți în castelul de lângă calea cea scurtă. Eu am să duc acum pe tata acolo, ear' tu aleargă și arată, că meriți încrederea”.

La cuvintele din urmă junele s'a apropiat de ea ca să o cuprindă, dar' ea s'a desfacut repede din mâinile lui și a plecat fugind cu cuvintele: „Am să le duc tuturor vestea”

După-ce a vădit pe Sirona și a aflat pe Paul, a alergat dela peșteră la peșteră, ca să cheme pe sihastrii la apărare în serviciu și în numele lui Hermas. (Va urma.)

Dr. George Popa, asesor consistorial, și cercetată de preste 2000 alegători. Adunarea a presidiat-o protopopul Șiriei, par. Popoviciu Dr. Popa a ținut discursul în contra „kisdedóv-urilor”.

În 13 Martie s'a ținut la **Margitta** a treizeci și una adunare, convocată de d-nii Gavril Lazar Porcărițian, Lazar Iernescu, Stefan Crisineac, Mihail Ciurdar, Gregoriu Ialpas, Al. Sălăgean, Paul Popp, Vasile Tamas, Vasile Filip, Ioan Murășan și Martin Mihuț. Despre această adunare până aji încă nu avem raport.

Conferența Românilor din comitatul Aradului contra kisdedóv-urilor.

Arad, în 12 Martie a. 1891.

Brașovul a început, ear' Aradul, precum se pare a încoronat mișcarea energetică, care s'a pornit dela un unghiu până la celalalt, în toate ținuturile locuite de Români, ca un protest sârbătoresc al naționalității române în contra proiectului de lege pentru asilele de băieți.

Conferența alegătorilor români din Arad și cercurile electorale din comitat a fost împosantă manifestațiune a sentimentului național revoltat în contra curentului șovinist maghiarizator.

Preste 2000 de Români adunați în sala cea mare dela „Crucea-Albă” au protestat ca cu un glas și cu o inimă în contra tendinșului proiect de lege. Diarulul kossuth-ist „Arad és Vidéke”, care profiește un colosal fiasco inițiatorilor conferenței, 'i-s'a dat cea mai pregnantă desavăure. Nu e vorbă, încercări și presiuni au fost, ca să se zădărnicească ținerea conferenței, dar' sentimentul național și instinctul conservării propriu au biruit. Aradianii s'au arătat toți un trup și un suflet în fața pericolului ce amenință limba și cultura națională.

Conferența s'a început precis la 10 oare în prezența căpitanului de poliție, care fără nici un drept și fără nici un motiv 'i-a permis a ține lecție de bunăcuviință alegătorilor, amenințându-și cu escortarea din sală, dacă nu vor păzi ordinea și nu vor rămâne în discușiunile lor strict la proiectul de lege. După acest avis superficial al poliției a urmat constituirea biroului conferenței.

Dr. George Popa, mulțumind alegătorilor, că la invitarea sa au venit în număr așa de impunător, propune de președinte al conferenței pe dl. George Popoviciu, protopopul Șiriei, care între urări de „să trăiască” ocupă locul presidial, și prin o vorbire însuflețitoare bine chibzuită, în care desvoaltă însemnătatea conferenței, declară conferența de deschisă. Apoi se procede la alegerea alor doi notari pentru procesul verbal, și sânt aclamați d-nii Mihail Veliciu, avocat în Chișineu, și Mihail Sturza, preot în Șepreuș.

Președintele d'acum cuvântul lui Dr. G. Popa, care suindu-se pe tribună, expune cu claritate și multă erudițiune considerațiunile istorice, igienice, religioase, pedagogice și politice, pentru care societatea și biserica trebuie să combată și să respingă din principiu proiectul de lege relativ la asilele de băieți.

Înteruperile dese prin aplauzele auditorilor sânt probe evidente, că oratorul vorbea dela inimă și la inima poporului.

Interesantul și clasicul discurs al dlui Dr. G. Popa este acesta:

Domnilor alegători! Proiectul de lege voescă să-și autorizeze pe guvern a dispune, ca pruncii din familie, și încă dela frageda etate de patru ani, să-și ducă a le face educațiunea în asile.

Ca să judecăm valoarea unei asemenea instituțiuni și urmările ce poate să le aibă, caută să aruncăm mai întâiu o privire preste istoria educațiunii și a pomenitelor asile, că trecutul este o comoară de învățături și de experiențe.

Vom vorbi așadar despre educațiune, despre asile și despre proiectul de lege subșternut acum la dietă. Dorind a ne lumina bine, luăm firul cam din departe, însă vom cerca să fim scurți la vorbă, să nu abusăm de paciența onoraților ascultători.

I.

Arta educațiunii, pedagogia, își are începutul seu cel mai vechiu în Asia. Istoria l'a numit timpul educațiunii „substanțiale” sau de stat.

Poporul era substanță sau material în mâna statului. Autori de renume convin a caracteriza starea de acolo pe scurt în aceste cuvinte: „Pruncii erau mai mult ai statului decât ai părinților”.

Dar' toate erau ale statului, și acesta își avea în frunte pe autocratul seu, cu scopuri separate de ale supușilor, și prea adeseori cu interese și cu dorințe separate. Un despot și o gloată de sclavi: aceasta este icona statelor din Asia.

Sub pondul statului, omul se vede lipsit de orice mișcare liberă, lipsit de speranță,

că-și va pute corege soarta. În conștiința acestei neputințe cade în quietism, lenevire, în o tristă apatie. Nu-l mai interesează nimic, nici existența statului. Statele se ruină, Asiria, Media, Persia, până la cele mahomedane, care se cugetară la un remediu.

Și care era remediu? Dacă vedură, că nu se pot susține din interesarea supușilor, cercară forțe noi în armate noi. Așa începură încă de prin secolul al 13-lea să cumpere sclavi dintre oameni tineri, mai apoi luară prunci mici, răpindu-și din sinul familiei dela popoarele devinse. Pe tinerii cumpărați, și pe băieții răpiți îi turciră. Din acești turci s'au crescut armatele ce se prezentară la Constantinopol sub numele de „ieniceri”, ear' în Egipt sub numele de mamuci sau „mameluci”, și se susținură până în secolul curent. Nu aveau cu lumea altă legătură, decât porunca Sultanului. Acesta fu, în ultima analiză, rodul educațiunii substanțiale: ieniceri și mameluci!

Dar' cine schimbă religieuna, legătura sa cu Dumnezeu seu, cine n'a cunoscut pe ai sei, familia sau originea sa, ori că 'și-a uitat de aceste, acela nu poate ține credința nici la Sultanul. Rebelară deci, de repețitori, ieniceri și mameluci; prădară țeri și poare, încât astăzi numai pușini și miseri oameni trăiesc pe un teritor, care ar nutri de patru-ori mai mulți și în prosperitate.

Noi nu afirmăm și nu presupunem, că doară guvernul sau oare-care partidă politică din țeară ar voi să reactiveze, aici în Ungaria, educațiunea substanțială în serviciul cutărui scop separat sau fictiv al statului. Însă nu putem totodată să ne înfundăm urechile la glasul și la învățătura istoriei; nu putem închide ochii la cele-ce le vedem în proiectul de lege. Dice acest proiect de lege, că pruncii în frageda etate se vor ridica din familie, ca ducându-și în asile, acolo să-și învețe încă și altă limbă, și nu exclude acea posibilitate, că vor să-și învețe acolo și alte rugăciuni străine, nu „Tatăl nostru”. Onorați domni! Dacă considerăm aceste sforțări încă, dacă socotim, că asemenea tendențe, odată puse în pornire, ce urmări și direcțiuni pot provoca în viitor, atunci nu ne putem ascunde temerea și presupunerea, că acest proiect de lege seamănă prea mult cu educațiunea din Asia, și că sânt prea asiatice acele stăruințe, care cu atâta neastâmpăr bat la poarta civilizațiunii europene și creștine.

II.

Trec acum la al doilea moment mare în pedagogie, ce istoria ni-l'a numit educațiunea „individuală” sau subiectivă.

Educațiunea individuală este meritul clasicității romane. Ea s'a desvoltat în continuă opozițiune cu vederile Asiei. Nu purcede dela stat la individ, ca Asia, fără dela individ la stat.

Individul este subiectul drepturilor. Individul se educă pentru libertate, cultură, asociabilitate, — că numai din atari indivizi se poate compune un stat liber, cult, ear' din asociabilitate urmează ordinea publică. Statul fiind în serviciul și spre binele tuturor, toți sânt interesați la existența și la suveranitatea aceluia. În scurt, statul sau patria este însuși poporul, avându-și întru toate ale lor scopuri comune și congruente. Era în al doilea răsboiu samonit, așa vorbea tribunul cătră ficiorii sei în arme: Ce este patria? nu zidurile orașului, nu acoperământul caseilor, fără sântem noi patria! — Traducând deslușirile tribunului în limbajul aplicat la noi, vom zice, că noi Românii sântem cu națiunile surori conlocuitoare, încă patrie pe aici, pe întreg Orientul monarchiei, noi cei loviți și dripiți.

Este de prisos să expun în detail, pentru-că scriți cu toții ce a putut face cu asemenea vederi educațiunea individuală a Românilor? A creat e literatură și o cultură, amândouă nemuritoare, și a întemeiat națiuni ce nu pot perli. Deci — domnilor — noi nu putem perli!

III.

Această educațiune individuală a primit-o Domnul nostru Isus Christos, ca să ni-o perfecționeze și să ni-o sfințească, până să ne conducă la sinteza armonică între țeară și poporațiune, care sintesă a dat nascere aceluia concept sublim și moral ce-l numim „patrie” în sensul culturii moderne.

Dintre acele daruri ce le avem dela Christos accentuăm aici mai virtos două, și anume: unul, că individualitatea a căpătat o aprobațiune etică-religioasă, când pe om l'a făcut Domnul bisericii sieși, locaș Duchului sfânt. Celalalt dar ni-l'a dat în acea învățătură sublimă, că familia este și are să fie un sacrament.

Familia un sacrament! De acum a luat un sbor nou problema cea mare a familiei în misiunea de cultură a omenirii, și numai de acum femeia, oare-cum deosebită prin toate culturile de mai înainte, devine într'adevăr egală bărbatului. Așa zice Sf. Ioan gură de aur: Este Domnul nostru Isus Christos, care a șters blâstemul de pe femeie!

Femeia, odată egală bărbatului înaintea lui Dumnezeu și în societate, devine un isor nesecat de virtuți pe terenul religioșității și al educațiunii, virtuți ce le practică în sinul familiei dimpreună cu bărbatul și cu pruncii lor. Împreună dau învățătură pruncilor, împreună îngenunchie și împreună se roagă lui Dumnezeu, la icona lui Christos, că numai pe Christos îl avem ideal sau model la educațiune. În scurt: familia creștină este o școală mică și totodată o mică biserică. Părinții consideră pruncii de un dar dela D-șeu. Pruncii în iubirea părinților ved și înțeleg iubirea lui D-șeu pentru oameni, că părinții pe D-șeu îl reprezintă. Climente Alexandrinul descrie această familie în cuvintele: mama, bucuria pruncilor; soția, onoarea bărbatului; toți împreună, lauda lui D-șeu!

Resumăm pedagogia creștină, citând pe un renumit pedagog din țilele noastre, este Dr. Carol Schmiedt, care ne învață așa: „Familia, școala și biserica sânt cei trei directori ai educațiunii. Unul fără altul nu poate fi. O școală fără familie și fără biserică ni-ar educa un fel de omenime, care n'ar pute găsi calea ce duce de pe pământ la cer. Dela familie primesce școala pe băiat, ca aducându-l mai departe, să-și pregătească a-l da bisericii”.

Crede, că ne-am luminat despre educațiune preste tot, și deshilinit despre educațiunea creștină, pe care se bazează civilizațiunea de astăzi.

Aici este doară locul să ne dăm seamă în particular despre rezultatele acestei educațiunii creștine la noi Românii. Drept rezultate constatăm, că din sinul națiunii noastre, nici Tronul, nici patria n'au avut vre-odată un trădător, religioșii și națiunile conlocuitoare n'au găsit la noi nici-odată vre-un insultător. Am fost și sântem cetățeni de model, gata la sacrificii pentru binele comun. De ce dar' să nu ni se lase nouă aceste calități și ale noastre virtuți? De ce vor să experimenteze cu noi, de ce proiectul de lege vrea să ne altuească cu doctrine străine?

(Va urma.)

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 2 Martie st. v.

Afaceri interne.

În ședința sa de alaltăieri, casa deputaților a aprobat fără nici o dezbateri schimbările, pe care casa magnatilor le-a făcut în proiectele de lege despre kisdedóv-uri, despre repausul de Dumineca și despre casele pentru spriginirea lucrătorilor bolnavi. Acum, după-ce în privința acestor legi e restabilită consonanța ambelor case, ele se vor presenta Maiestății Sale spre sancționare. Până la 13 Aprilie casa nu va mai ține ședințe meritorii, ci cel mult după cerința câte o scurtă ședință formală.

Comisiunea justiciară a casei deputaților a ajuns cu dezbaterile proiectului de lege despre organizarea judecătoriailor până la §-ul 33

O telegramă oficioasă din Budapesta spune: După praxa bisericească, pentru conducerea afacerilor bisericesci ale primăriei și a clienat cel mai vechiu arhiepiscop; deoarece-actualul arhiepiscop mai vechiu (cardinalul Haynald) e împedecat în urma stării lui sanitare, acest drept a trecut la următorul arhiepiscop mai vechiu Samassa până la ocuparea scaunului primărial.

Situația parlamentară în Cisleithania.

„Politik”, organul Cehilor vechi din Boemia, scrie: Conte Taaffe caută acum o majoritate și nu va fi prea alegător. Dar' e o aparițiune foarte îngrijitoare, că în ciuda situațiunii grave, contele Taaffe nu reflectează sub nici o condițiune la Cehii tineri. Cu totul altfel ar sta lucrurile, dacă Cehii tineri s'ar pute hotări a forma o parte din majoritatea parlamentară și dacă ar atrina dela ei să spriginească guvernul sau să-și facă opoziție.

„Morawska Orlica”, organul Cehilor vechi din Moravia, zice, că guvernului nu-și rămâne altceva de făcut, decât să se arunce în brațele opoziției germane.

Negocierile convenționale dintre Austro-Ungaria și Germania.

Diarul liberal conservator din Berlin „Deutsches Wochenblatt” se pronunță asupra greutăților ce s'au ivit în privința încheierii unei convenții comerciale austro-ungare-germane în următorul chip:

„Cele mai noue scrii din Viena ne întăresc în speranțele noastre. Se pare, că greutatea se mulțese și că convenția vamală se va zădărnici”.

Serbia.

Ministrul de interne Gjaja a ordonat măsuri stricte polițenesci în contra indivizilor suspecti fără isvoare de câștig și a expulsat deja mai multe persoane din Montenegro, Bosnia și Erțegovina, care petreceau până acum în Serbia.

Despotism sau servilism?

Dintre munții Bihorului, Martie 1891.

În nrul 34 al „Tribunei”, sub titlul „Tandem aliquid”, față cu adunarea alegătorilor români din cercul Beiuș și Ceica am făcut între altele următoarele reflexiuni: „După o frământare scrupuloasă de competență și de D-șeu scie de mai ce, patru proeți și patru mireni s'au rezolvat să conchieme alegătorii din cercurile electorale Beiuș și Ceica la o conferență intrună”. Despre ținuta acestor bărbați am reflectat, că: „de frica de temniță, de brutalități sau din alte respecte erau îngrijiiți, ca nu cumva cineva să vină cu vre-o propunere delicată, se feriau, ca nu cumva în vorbiri lor să atingă ceva susceptibilități șoviniste” ș. c. l. Din citatele aceste se poate înțelege, că eu eram oareș-cum nedumerit, nu puteam înțelege, că la ce e de lipsă atâta frământare și scrupulositate și ce rezoluțiune mare trebuie într'un stat constituțional, ca nisce indivizi cu totul neatrănători de mașina șovinismului guvernamental să se declare, să se exprime *palam et publice* față cu un proiect de lege ce-l află de vătămător pentru familie, societate și religieuna părinților nostri. Nu-ți putea trece prin minte, pentru-ce atâta șovăire, timiditate și îngrijire, ca nu cumva prin expresiunile de durere să vatăme urechile sau susceptibilitățile celor ce servesc ca instrumente, prin care despotismul măsură plagele asupra acolora, pe care a hotărât să-și strivească. Așa ceva 'mi-se pare o dejositoare sârutare de mână a călăului, și în simplitatea mea nu mă gândiam la „moarte sau viață” ca devisă; nu luam în considerațiune, că despotismul șovinist nu vrea nici una, nici alta, și respective nu le desparte deolaltă, ci le unesce, pregătind Românilor moarte încă în viață; nu reflectam la aceea, că trăim în țeara „Kultur-egylet”-urilor, unde pentru noi Românii este scris: „Szólj igazat, botörök a fejed”, ce s'a și adevărit prin faptele continue din metropola „Kultur-egylet”-ului. Și oare ce, „Kultur-egylet” poate fi acela, care în faptul Românilor, că protestează în contra kisdedóv-urilor, află act de nepatriotism nutrit prin Liga culturală din România, al cărei scop principal, precum șcim, e să tindă ajutor Românilor din regatul Sf. Stefan, ca să-și poată înființa kisdedóv-uri? Când dar' Românii din acest regat protestează și se declară pretutindenea în contra kisdedóv-urilor, oare înseamnă așa ceva act de nepatriotism? Sau înseamnă, că noi voim să ne folosim de ajutorul Ligii culturale din România? Cine mai are lipsă de povestea lupului cu mielul.

Când cu sinceritate patriotică contemplăm prin aerul curat al munților nostri, ne reflectând la miasmele clocite în cuibul „Kultur-egylet”-ului șovinist, am face reflexiunile față cu cele petrecute în adunarea alegătorilor români din cercul Beiuș și Ceica, nici prin minte nu 'mi-a putut trece, că se pot afla încă și între factorii națiunii noastre de aceea, care se se dee de instrument șovinismului orbit, spre a pedepsi, spre a-și arăta puterea contra cutăruia dintre factorii, care în virtutea pozițiunii lor au fost oareș-cum îndatorați a conchiema adunarea, de care fel nici o mai guvernamental din Sibiu nu s'au ferit. Nu mult 'mi-a ținut iluziunea, pentru-că preste câteva zile după adunare 'mi-a venit la cunoștință, că între Maghiarii și nemaghiarii din Beiuș s'a lăjit ca fulgerul vestei îmbucurătoare pentru ei, că președintele adunării, care ca protop. și archidiacon onorar era și dirigentul domeniului episcopesc, e demis din postul de dirigent. Am cercat să aflu adevărul, însă până-ce gr. catolicii nostri sânt costumaiți cu discrețiune, precum s'a făcut și cu cauza gimnasiului, — până atunci Maghiarii saltă și beau la aldămas de bucurie, bucinând cu toată tăria învingerea strălucită, că frantașul Românilor e demis din postul de dirigent dominal, pentru-că a presidiat la adunarea Românilor ținută în Beiuș, ba se afirmă, că s'au aflat între ei și de aceea, care prin un oficial episcopesc, însă Maghiar, ar fi trimis episcopului și salutări de mulțumită. — Sic.

O altă versiune, însă neverosimilă, e, că în vara trecută dirigentul a înfruntat pe un oficial dominal subaltern pentru neglijența și păsătorirea sa nemernică și bețivă, care, simțindu-se în ambițiunea sa ofensat, a declarat episcopului, că nu vrea să aibă mai mult cu dirigentul nimic, încetând a și vorbi cu diri-

[1032] 1-1

„ARDELEANA”

Institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Contul bilanțului.

Active :		Pasive :	
fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerar	8585 40	Capital social:	75000 —
Efecte publice	9112 50	1500 acții à fl. 50	75000 —
Cambii de bancă escomptate	248466 30	Fondul de rezervă	17463 18
Împrumuturi pe ipotecă	60270 50	Fondul pentru ajutor. funcționarilor	1123 60
Împrumuturi pe cambii cu acoperire hipotecară	117283 75	Depturi pentru fructificare	341276 39
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	31930 75	Cambii de bancă reescomptate	33062 —
Împrumuturi pe efecte publice	382 —	Dividende neridicate	5 —
Credite de cont-curent	1750 16	Interese anticipate pro 1891	4290 30
Cassa institutului	17000 —	Diverse conturi creditoare	10814 44
Mobilier	767 65	Profit curat	14101 21
după amortisare de 10%	85.30		
Diverse conturi debitoare	1087 11		
	496636 12		496636 12

Orăștie, la 31 Decembrie 1891 st. n.

Dr. Ioan Miha m. p., **Aurel Popovici-Barcianu** m. p.,
director executiv. prim contabil.

Iosif de Orbonaș m. p., **Elia Popoviciu** m. p.,
membru al direcțiunii. membru al direcțiunii.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul prezent, și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății, ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Orăștie, la 4 Martie 1891 st. n.

Comitetul de supraveghiere:

Nicolau Vlad m. p. **Nicolau Popoviciu** m. p. **Dănilă David** m. p.

ANUNȚ.

Reintors din voiajul meu de tirguit la **Viena**, recomand mult on. P. T. Public pentru sezonul de **primăvară** și de **vară**

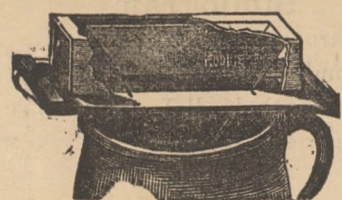
DEPOSITUL MEU
de manufacturi și mărfuri de modă

cu totul nou și multiplu asortat cu cei mai noi și mai moderni artiele, din cele mai renumite fabrici, prelungă prețuri cât se poate mai ieftine și coreșpunătoare concurenței de astăzi.

Pentru binevoitorul sprigin se roagă respectuos

G. A. GROSS,
Sibiu, Piața-mare nr. 7.

[1030] 3-6

Cluxe automate
— pentru
cloțani și soareci
de casă și de câmp,

prind săptămâni dealungul fără supraveghiere și garantează o stîrpire radicală. Se pot comanda cu prețul pentru cloțani fl. 2.—, pentru soareci fl. 1.20, prelungă bani gata sau prin rambursă postală dela

KLOSS,

fabrică de novități patentate în Brunn.
Prospecte ilustrate despre cluxe și alte novități gratis și franco.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Toemai a apărut:

Clara Milică

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficinoase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

közseg elöljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

mărimea 14 X 21 1/2

TELEGRAMA!

Prin ocasiunea unei cumpărări favorabile numai de acum sunt în plăcuta pozițiune de a vinde toți articlii mei, precum:

Vestminte pentru bărbați și copii, pardesiuri și altele de soiul acesta din materie de Kammgarn, bumbac și de lână; apoi mașini de cusut de toate sistemele.

☞ Toate acestea prelungă prețuri de minune și ne mai pomenit ieftine. ☞

Dau toți acești articli ai mei și pe rate lunare și săptămânale.

☞ La un rînd de vestminte se dă 1 pălărie gratuit. ☞

[1026] 2-6

Cu toată stima

ISAC ASCHER, Sibiu,

Piața-mare Nr. 18.